

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andreiu Șaguna
APARE SAPTAMANAL

Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe

se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază,

Prețul inserțiilor

un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile

se adresează **Administrației** ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Satul și preotul

(=) Nu se poate închipi, — cel puțin într-o țară creștină, ca b. o. a noastră, — sat fără preot.

Sat și biserică, în întinderea acestei țări, se confundă ca înțeles.

Viața satului românesc se prezintă și astăzi, ca totdeauna, profund împletită cu viața bisericii.

Omul, răznit de biserica lui, este socotit drept străin în sat, și nici un sătean nu-i va oferi încrederea și simpatia, — cel mult mila și compătimirea datorită deaproapelui nenorocit al sorții.

Pornind dela astfel de constatări, năzuința preotului trebuie să fie nu numai să-și impună autoritatea și prestigiul necesar, ci să dobândească în aceeași măsură și iubirea creștinească a tuturor credincioșilor ce i s'au încredințat spre păstorire. Lucrul pare uneori ușor, altă dată destul de greu.

Intrebarea este: păstrând prestigiul preoțesc, cum să izbutești a obține deplina încredere a țaranului român, cu experiența lui de om potolit, pățit și chibzuit?

Sânt unii preoți, în deosebi la începutul carierei lor de păstorire cari, sosiți la satul ce li s'a nimerit, își înțeleg rostul lor așa că, în conformitate pregătirea lor costisitoare și greu muncită, nu pot să-și întărească înrăurirea asupra turmei cuvântătoare, decât prin o cât mai discretă participare la viața publică a statului, și consecvenți acestei hotărâri, se deparțează de această viață, trăind — după socoteala lor — într-o «splendidă» singurătate.

Este o *rătăcire*, asemănătoare cu a preoților acelora cari, trecând în celalalt extrem, nu șovăesc să ia parte, alături de enoriași, nu numai la manifestări culturale sau naționale de-ale vremii cu belșug de sărbătoriri, ci și la petrecerile lor lumești, la întruni-

rile lor politice de partid, și la altele de acelaș fel, socotind că prin asemenea mijloace se vor apropia sufletește de mintea și inima sătenilor și le vor câștiga o cât mai considerabilă încredere și dragoste.

Și, totuși — drumul, pentru atingerea acestei dorințe și nobile ținte, este altul: mai simplu și mai firesc — care nu spune alt ceva slujitorului bisericii, decât: *lucrează și împlinește-ți cu prisosință datoria de preot*, și vei avea încrederea și dragostea satului, care n'a încetat de-a se identifica mereu cu biserica sa.

Activitatea în biserică, asociată cu munca în afară de biserică, înfăptuiesc raportul sănătos între păstor și păstoriiți.

Intreaga viață sătească așteaptă să fie împărțită de îngrijirea preotului.

Dovezi ale lucrării lui de adevărat părinte, doritor de propășire obștească, sânt, — pe lângă cele de ordin pur preoțesc, — următoarele:

a iniția și a sta în fruntea mișcării Oastea Domnului;

a organiza reuniuni de femei;

a contribui la progresul economic al păstoriiților, prin sfătuirii de acest soi, prin promovarea de cooperative ș. a.;

a a îngheba un cor bisericesc;

a conduce conferințe religioase și serbări de-ale poporului, menite să-i ridice moralul creștin și național...

Pe asemenea căi se înrăurește asupra satului și se dobândește imprimată cunoaștere mai de aproape și încredere dorită.

Preotul nu va uita, pe lângă aceasta, să viziteze, din vreme în vreme, locuințele sătenilor, — așa mai mult *intâmplător*, nu intenționat. Aici are prilej bun de-a se informa și de-a informa, cu tact și socoteală. Acelaș

bun prilej i se dă adese în sat, sau la lucrul câmpului, la întâmplări sărbătorești familiare, la botez, nuntă, înmormântare, — fără a mai pomeni cazurile când înșiși sătenii se adresează de-a dreptul la casa parohială, cerând sfat și îndrumare: buna lor primire, din partea preotului care stă bucuros și prevenitor în slujba solicitanților, va avea efect hotărâtor asupra sentimentelor de cinste și iubire datorite păstorului din partea tuturor parohienilor.

Când o casă parohială este descercetată de cei strămtorați, e semn învederat că acolo sălășluiește adevăratul *om al lui Dumnezeu*, om nelacom, înzestrat cu duhovnicească răbdare, cu blândețe, cu bunătate, cu pricepere, — prin care poate să înfăptuească schimbări spre bine și chiar minuni.

E vorba, să cugete și să *voiască*.

Nr. 6972—1935 Bis.

Notificare oficială

despre primirea în Academia teologică „Andreiană“

În Academia teologică „Andreiană“ din Sibiu se primesc absolvenți de liceu cu bacalaureat și absolvenți cu diplomă de seminar teologic.

Cererile de primire pentru anul academic 1935/1936 se vor adresa Consiliului arhiepiscopesc până la 1 Septembrie 1935, însoțite de următoarele documente:

1. Certificatul de naștere dela oficiul stării civile;
2. Extras din matricola botezătorilor;
3. Diploma de bacalaureat sau de absolvire a seminarului teologic;
4. Certificatul medical despre starea sănătății dela medicul de circumscripție;
5. Alte eventuale documente recomandatoare.

Toți studenții sunt obligați a locui în internatul Academiei, unde contribuind cu suma de 8000 Lei anual, vor avea toată întreținerea.

Examenul sesiunii de toamnă (de corigență, anuale, fundamentale) încep în 18 Septembrie 1935.

Inscrierile la Academie se vor face în zilele de 25 și 26 Septembrie, în 27 și 28 Septembrie studenții se vor mărturisi și cumineca. Deschiderea solemnă a anului academic se face Duminică 29 Septembrie, iar încheierea cursurilor Luni, 30 Septembrie ora 8 dimineața.

Studenții cari nu se vor prezenta la timp la înscriere, vor fi considerați retrași din Academie.

Înainte de înscriere fiecare student va achita la oficiul de casă al Consiliului arhiepiscopesc suma de Lei 3000 ca prima rată din taxa de întreținere în internat, plus Lei 200 didacru. Rata a doua de Lei 3000, și rata a treia de Lei 2000, se plătesc în prima zi de școală după vacanța Crăciunului și a sfințelor Paști. La rectorat studenții anului I vor achita, la înscriere, taxa de Lei 925 plus Lei 1058 pentru cărți didactice; an II Lei 790 plus 1512 pentru cărți didactice; an III Lei 790 plus Lei 513 pentru cărți didactice; an IV Lei 790 plus Lei 1251 pentru cărți didactice.

Inmatricolarea se face la Rectoratul Academiei, după ce studenții vor dovedi cu chitanțe că au achitat rata I din taxa de întreținere. *Tot la înscriere studenții anului I sunt obligați să prezinte o declarație, subscrisă și de părinți ori tutori la oficiul parohial, în care se obligă, că după absolvirea cursurilor teologice vor intra și vor servi cel puțin 5 ani în clerul arhiepiscopiei, — în caz contrar, vor restituți ajutoarele de cari vor fi beneficiat în Academie.*

Cei primiți în Academia teologică (an I) de către Consiliul arhiepiscopesc, vor fi supuși înainte de inmatricolare, în ziua de 24 Sept. a. c. ora 9 dimineața, unei vizite

* FOIȘOARA *

Psihoanaliza și spovedania

Iată două metode psihoterapeutice. Psihoanaliza este întemeiată de medicul vienez Sigismund Freud. Pentru a putea aprecia importanța acestei metode trebuie să arăt în scurt ideologia pe care se sprijinește. Freud pornește dela convingerea că multe din turburările nervoase și sufltești sânt provocate de instinctele sexuale nesatisfăcute. El ne face atenți la înclinările incestuoase ale copilului, la așa numitul „Odiuskomplex“. Copilul nu iubește deopotrivă pe ambii părinți, ci mai mult pe cel de sex contrar, iar celui de acelaș sex vrea să-i ia locul. Îndeplinirea acestei dorințe este imposibilă. De aceea Odiuskomplex trebuie *refulat*. Tot astfel vor fi refulate toate nevoile erotice nesatisfăcute, fie din cauza sensibilității mo-

rale a individului, fie din cauza codului bunelor moravuri ale societății. Dar materialul refulat nu rămâne mort, nu rămâne fără efect, chiar dacă acum nu se mai află în conștient; el trăiește mai departe în *subconștient* (unii spun greșit inconștient) unde se adună tot mai mult material de acest fel. Mai curând sau mai târziu, elementele refulate în subconștient vor isbucni în conștient, dar într-o formă deghizată, schimonosită, deoarece o *«cenzură»* severă le împiedecă să apară nemascate în conștiință. Una din formele în care elemente din subconștient apar în conștient este *simptomul nervos*. Psihoanaliza caută să demaște simptomele (formele de deghizare) și să-i facă pacientului cunoscute cauzele și originea simptomelor.

Intrebarea ce se impune acum este: cum putem ajunge să demascăm variatele simptome?

Sânt mai multe căi care ne duc la origina acestora. Întâi, așa numitele „Fehlleistungen“, adică „lapsus“-uri ale vieții

zîlnice. Lapsusurile sânt acte sufltești pline de senz. De ex.: lapsus linguae se produce atunci când fără voia noastră în locul unui cuvânt exprimăm un alt cuvânt care trădează o idee reprimată. Lapsus calami se deosebește de cel precedent prin aceea că înlocuirea de cuvinte se face în scris.

Deasemenea visurile sânt de o importanță considerabilă pentru psihoanalist. Visul are un senz ascuns care trebuie găsit. În vis s'ar putea împlini unele dorințe refulate. Și dacă multe din visuri nu poartă caracterul dorințelor împlinite, e din cauza tendințelor morale cari și în somn exercită o presiune puternică asupra forțelor sexuale instinctive („Libido“), asupra mâniei și a spiritului de răzbunare, asupra unui egoism neînmurimur etc. Trebuie să facem deosebire între conținutul „manifest“ și „latent“ al visului. Conținutul manifest, de care ne dăm seama la deșteptare este o prelucrare, mai bine zis o denaturare a conținutului latent sau ascuns. Conținutul manifest tre-

bue interpretat cu ajutorul simbolicei stabilită de Freud pentru a putea ajunge la conținutul latent (ascuns) care interesează pe psihoanalist, întrucât ne trădează dorințele și reprezentările refulate în subconștient. Freud a găsit simboalele pentru interpretarea visurilor în vorbirea zilnică, în povești, în mituri, în vițuri și în folklor. Ele sânt însă lipsite de orice bază științifică. Un alt mijloc de care crede psihoanalistul că poate dispune pentru a putea coborâ în adâncul sufletului pacientului la forțele instinctive ascunse cari determină în mare măsură viața sufltească, este interpretarea imaginilor cari se ivesc mai ușor în mintea pacientului.

Freud crede că simptomele bolnavicioase ale pacientului pot fi suprimate prin aceea că acestuia i se fac cunoscute cauzele ascunse care le-a determinat apariția, iar impulsurile instinctive refulate vor fi liberate în senzul că sub conducerea înțeleaptă a medicului li se va da posibilitatea să se canalizeze într-o direcție sănă-

medicale și unui examen de aptitudini muzicale, cu caracter eliminativ. Primirea definitivă în Academie este deci în funcție de rezultatul favorabil al acestei vizite și al acestui examen.

Fiecare student va aduce cu sine îmbrăcămintea necesară (obligator reverendă), precum și hainele de pat și anume: o saltea, două cearceafuri, și o plapomă sau țol cu două cearceafuri, o perină cu două fețe de perini și o învelitoare de pat.

Părinții protopopi, preoții și profesorii de religie sunt invitați a sfătui pe tinerii buni, ieșiți din școlile secundare, ca să îmbrățișeze chemarea preoțească.

Preoția a fost slujba cea mai de cinste și mai iubită în trecutul neamului nostru, deschizând larg teren de muncă pentru binele poporului. Ea este și astăzi chemarea care dă cele mai înalte rosturi pentru viața unui om.

Sibiu, din ședința secției bisericești dela 15 Iulie 1935.

Consiliul arhiepiscopal

Noul patriarh al Ierusalimului

Am anunțat în numărul precedent, că Sf. Sinod dela Ierusalim a ales de patriarh al Cetății Sfinte pe I. P. S. Timotei, arhiepiscopul Iordanului.

Din viața și activitatea noului patriarh comunicăm următoarele:

I. P. S. Timotei este originar din insula Samos, unde s'a născut în anul 1878 în com. Hora, dintr'o familie preoțească. A urmat liceul la Samos, iar după terminarea lui a plecat la Ierusalim, unde a intrat în școala teologică „Sf. Cruce”, pe care a terminat-o în a. 1904. De aci a mers la Oxford ca bursier al Patriarhiei, unde a studiat teologia, filozofia și arheologia, luându-și doctoratul.

Intorcându-se la Ierusalim, a fost numit directorul bibliotecii Sf. Mormânt, al revistei oficiale a Patriarhiei „Neaseion” și secretar al Sfântului Sinod.

În 1906 a fost hirotonit diacon, în 1915 preot, fiind numit directorul Sf. Sinod. Peste șase ani, în 1921, a fost ales arhiepiscop al Iordanului, de unde astăzi urcă tronul patriarhal.

Fiind un ierarh cărturar — a publicat 31 lucrări științifice teologice — și cunoscător de limbi străine, i s'au încredințat în diferite rânduri importante misiuni din partea Patriarhiei. A reprezentat biserica Ierusalimului la congresul din Stokholm și de două ori la congresul dela Lambeth. Timp de 4 ani a fost reprezentant al patriarhului la Betleem, unde, a înființat un institut pentru munca femeilor și un institut de orfani, pe care îl singur îl întreține prin ofrandele din străinătate.

Se asigură că alegerea sa de patriarh va fi confirmată de guvernul palestinian.

toasă. Canalizarea forțelor instinctive inconștiente pentru a le pune în slujba unor scopuri nobile se numește *sublimare*. Iată pentru ce am spus că psihoanaliza este o metodă psihoterapeutică.

Din complexul ideilor lui Freud, educatorul trebuie să desprindă un adevăr incontestabil: viața sufletească conștientă, manifestă, nu se poate explica fără să ne gândim și la substratul acesteia, adică la reprezentările și procesele ascunse din subconștient. Psihoanalizii greșesc însă când cred că pot explica întreaga varietate a manifestărilor sufletești reducându-le la o anumită rădăcină, fie la viața instinctivă sexuală, fie la tendința de a domina, etc. Ei sânt prea exclusiviști în interpretările lor și dau dovadă că sânt lipsiți de precauțiunea științifică și de o mai adâncă cunoaștere a mobilelor vieții sufletești. Dacă nu ar fi monomaniști, dacă nu ar porni dela prejudecăți, care derutează cercetările metodice, ar putea constata că pot fi și alte cauze ale simptomelor bolnăvioase de ex. ambiția nețărmurită și supra-pretuire bunurilor materiale. Câți nu își suprimă viața din cauza pierderii unor bunuri materiale? Și oare aceștia nu sânt niște nevrozați?

Bazându-se deci pe o teorie științifică în mare măsură eronată, metoda psihoanalitică ca metodă terapeutică nu poate

Probleme-Recensii-Comentarii

Cercul preoțesc «Valea Săcașului» din protopopiatul Mercurea, a dezvoltat în anul acesta o vie activitate pastorală, sub conducerea președintelui pâr. Moise Popoviciu, Bogatul-român, deplăsându-se în mai multe parohii din cerc, Anume:

1. În ziua de 19 Mai 1935 s'a ținut cerc pastoral în parohia *Armeni*. Sfânta Liturghie a fost săvârșită în sobor și a predicat pâr. Moise Popoviciu, dezvoltând cu multă pricepere teza *«Măntuirea credincioșilor numai prin Sf. Biserică»*. E ascultat cu multă atențiune de întreg poporul. La vecernie a predicat Pâr. *Ioachim Evi-Armeni*, arătând însemnătatea cercurilor pastorale și mulțumind poporului care a participat în număr așa de mare.

2. Înălțare sufletească au avut credincioșii din parohia *Cenade*, în 24 Iunie 1935, cu ocazia adunării cercului pastoral din comuna lor, la care au participat toți preoții cercului, slujind Sf. Liturghie. A predicat Pâr. *Nicolae Secășan-Broșteni*, tâlcuind cu iscusință Evanghelia zilei. La vecernie credincioșii au alergat în număr mare, dornici de învățatură nouă. A vorbit Pâr. *Nicolae Popa-Secășel* despre *«Biserica ortodoxă în viața neamului»*. Pr. *Vasile Popa-Blaj* face câteva *«meditații»* și scoate în relief „maxime creștinești” din viața noastră românească. La sfârșit Pâr. *Ioanid Merișescu-Cenade* mulțumește prin câteva cuvinte celor prezenți pentru dragostea cu care au ascultat frumoasele învățături.

3. Credincioșii din parohia *Tău* au avut și ei o zi de bucurie duhovnicească, în 30 Iunie 1935 cu prilejul celui de al treilea cerc pastoral, Sf. Liturghie a fost slujită de toți preoții cercului; a predicat Pâr. *Ioanid Merișescu*, tâlcuind Evanghelia chemării la apostolat, cu alese cuvinte și exemple grăitoare. După vecernie s'a săvârșit Sf. Maslu, în liber, la care au participat vre-o 40 de bolnavi și mulți alți credincioși. După terminarea Sf. Maslu s'au făcut rugăciuni de mulțumire către Atotputernicul Dumnezeu, pentru că a îmbelșugat roadele pământului. Pâr. *Nicolae Secășan-Broșteni* a adresat mulțumiri numeroșilor participanți. Contribuțiile modeste ale bolnavilor s'au lăsat pe seama Sf. Biserici ortodoxe din Tău.

Pr. N. S. Popa

Instituție model. — Cu ziua de 15 August se termină cursurile de vară ținute anul acesta — al 28-lea — la universitatea populară „Nicolae Iorga” din satul Vălenii de Munte, un admirabil loc la poala de codru.

Urmându-se tradiția anilor premergători, au fost puse și în programul cursurilor din anul curent mai multe conferințe cu subiecte religioase, desfășurate de conferențieri preoți, cari alături de profesori, magistrați, ofițeri ș. a. au împărtășit ascultătorilor acestei universități bune sfaturi și cunoștințe folositoare.

avea nici pe departe efectul pe care-l are metoda de care uzează un alt colaborator indispensabil al medicului și anume preotul.

Dacă medicul tratează de obicei istări mai grave de dezechilibru sufletesc, preotul — fără a exclude tratamentul acestora, are în tratamentul său pe cei mulți, pe cei cari înclină spre păcate, spre vicii, care nefiind împiedecate la vreme duc la mari turburări sufletești. Câți dintre aceia cari s'au sustras influinței binefăcătoare a preotului, pentru a se lăsa pradă inclinațiilor imorale, fie naturale, fie artificiale, au ajuns în tratamentul medicului psihiatru? Dintre multiplele mijloace de întrebuițare ale preotului asupra credincioșilor se găsește unul care se aseamănă întrucâtva cu psihoanaliza. Acesta e spovedania. Prin ea preotul are posibilitatea de a cunoaște „în concreto” viața sufletească a celor pe care-i păstorește.

Pentru a pătrunde în tainele ce le închide în sine un suflet, preotului nu-i trebuie zeci de ședințe ca psihoanalizistului, sau luni ca profesorului. Preotul nu are nevoie de apucături de detectiv pentru a descoperi aceeace persoana examinată nu vrea să facă să iasă la iveală. Și totuși câte nu poate afla un preot și numai un preot! Și dacă penitentul îl introduce pe preot în intimitatea vieții lui sufletești și-i destăinuiește aceeace altul nu ar putea afla

Avem și noi admirabile locuri la poala de mânăstiri, — observă unul dintre distinșii scriitori ai bisericii noastre — locuri unde putem oferi poporului asemenea universități populare, având ca centru cugetarea și adâncirea ortodoxiei noastre străbune, — dar toate aceste locuri își așteaptă sufletele animatoare de apostoli, căci sufletul poporului le dorește încă de mult.

Despre minunea întâmplată în satul Maglavit, județul Dolj, — unde ciobanului Petre Lupu, i s'a arătat într'o zi Domnul învăluit într'un nor luminos, — se rostește unul dintre intelectualii mirenii, un domn *magistrat*, în următorul chip:

Materialismul secolului trecut a pierdut mult din siguranța cu care decretă astfel de fenomene drept *simple halucinații*. Azi, puțini intelectuali sânt cari să nu fie inițiați în marea secret al spiritualismului. Incetul cu incetul, începem să ne dăm seama, cu mai multă precizie, că viața noastră nu este rezultatul unor fenomene fizice, ci este o creație a *divinității*, care dispune de ea pe baza unor legi ale evoluțiilor morale, câștigate în cursul vieților anterioare.

Dumnezeul Omnipotent se manifestă în forma cea mai adecuată. El nu-și alege instrumentul de manifestare decât în sufletele pure, în sufletele celor umiliți și obidiți.

Arătarea ciobanului din Maglavit, trebuie să ne dea de gândit. Mai este timp ca fiecare să ne facem procesul sufletesc, să ne clădim în suflet fiecare biserița noastră, și nu prin vorbe, ci prin fapte, să căutăm să muem mâna dumnezeiască.

În legătură cu cele petrecute în satul olteneș, se anunță că Sf. Episcopie a Râmnicului și Noului Severin a luat măsuri pentru ridicarea unei biserici, pe locul vedeniilor dela Maglavit, la poalele „Dumbrăviilor Sfinte”, unde sosește zilnic sute și mii de pelerini.

La problema salarizării clerului, societatea preoților ortodocși din capitală a dat, săptămâna aceasta, un comunicat în care, privitor la salarizare, se spun următoarele înțelepte cuvinte:

În locul războirii, ce ar duce la o înăsprire a raporturilor existente, la înrădăcinări de idei străine tradiției noastre bune, preferim o atmosferă de bună credință și înțelegere, prielnică unei conlucrări armonice. Luăm act de declarația recentă a dui ministru al cultelor, că înțelege să vină în toamnă cu legiferarea salarizării clerului, după ce va fi fost promulgată legea de armonizare a salariilor funcționarilor publici, lege în care va fi încadrat după merit și clerul. Așa stând lucrurile, nu putem anticipa, nici face proces de intenții, nici comite indelicately bănelii, sau

tăgăduirii bunei credințe a ministerului cultelor, ci așteptăm. Cineva se poate să nu fie complet edificat asupra unei probleme, sau datele ce i s'au servit să privească numai o latură a problemei, sau datele problemei să fi fost greșit puse. De aceea, stăm la dispoziția ministerului cultelor, servindu-i — ca unii ce trăim viața clericului de enorie (preot și cântăreț), — datele necesare spre rezolvirea acestei arzătoare probleme, în spirit creștin și echitabil.

La noi și la alții. — Luptă hotărâtă și conștientă se poartă în multe țări străine împotriva masoneriei.

La noi? Altă căciulă! Aici se schimbă foaia în favoarea organizațiilor francmasonice.

Eată o știre mai nouă, apărută în presa noastră din capitală;

«Tribunalul Ilfov a acordat la 13 Iulie 1935 personalitatea juridică unei noi organizații locale a francmasoneriei internaționale».

Această organizație nu este alta decât *«Marea Lojă Națională din România»*, cu sediul în București, strada Lipsicani Nr. 21, condusă de unii români uitați de sine.

Prin înzestrarea cu dreptul de persoană morală și juridică a societății *internaționale*, cu scopuri recunoscute ca primejdiuoase oricărui stat național-creștin, autoritățile noastre civile vin, cu o generositate inexplicabilă, să *netezească* — în loc să oprească — drumul masonilor în România Mare.

Să fie oare o revenire la sentimente creștinești? — *Regimul revoluționar al Rusiei pare a manifesta o toleranță tot mai largă în materie de religie creștină.*

Mai nou, s'a luat hotărârea să se restaureze *catedrala Sf. Sofia din Chiev, una din vechile biserici ale Rusiei, o catedrală în stil bizantin, începută în veacul al 11-lea și terminată după o lungă muncă de câteva secole.*

Comisariatul instrucțiunii publice din Ucraina se ocupă de restaurarea *mozaicurilor și frescelor, de valoare deosebită istorică și artistică, din acest locaș de închinare*

Pe lângă faptul că nu s'au mai distrus comorile bisericești de artă, s'a dat voie *credincioșilor din această parte a Rusiei să restaureze, pe cheltueală proprie, și alte biserici, — tot atâtea semne, că mișcarea antireligioasă a pierdut din violența oarbă în care se deslănțuise în Rusia sovietică.*

C. preoți să stea în fruntea mișcării

Oastea Domnului

nască sufletește. Intorcerea la credințele religioase este unul dintre cele mai bune mijloace de vindecare. Acestea îi asigură celui ce le posedă seninătatea sufletului și o forță interioară care îi permite să reziste impasibil tuturor tentațiilor interioare și exterioare. Prin credința în divin, fondul mentalității este cimentat pe stâncă și furtunile vieții nu-l vor zdruncina. Primul pas pe care-l face duhovnicul pentru a-i reda cuiva sănătatea sufletească, este să-i cunoască viața pe care a dus-o până atunci, dar fără să intre în amănunțele experiențelor lui triste pentru a afla *totul*, ci mulțumindu-se să se orienteze în general. Numai după o astfel de orientare poate să înceapă opera cea grea, care constă în a face să pătrundă în haosul ideilor pacientului idei salvatoare, adevăruri dumnezeiești, probate de marii înțelepți ai vieții, de sfinți. Acestea vor cristaliza viața superioară care se mai află în germene în orce ființă oricât de decăzută, vor putea atenua în chip miraculos puterea factorilor turburatori din conștient, ba chiar și din subconștient, luându-le puterea ce au avut-o asupra sufletului.

Numai ceea ce este dumnezeesc poate liniști și birui ceea ce este drăcesc în om.

Prof. Oct. Dragoș

Preotul în regiunea secuizată

Unul dintre preoții noștri, din propopiatul Sfântul Gheorghe, descrie într-o foaie locală munca depusă de preoțimea ortodoxă în regiunea secuizată. Din expunerea sa, viu colorată, desprindem câteva gânduri în următoarele șire:

În comună românească, având o singură biserică, la mică distanță de casa parohială, nu este greu să păstorești; în așa numita *secuime* însă preotul are dela 3—6 comue în tot atâtea biserici, la distanțe de 5—20 km.

Prin păduri și drumuri înzăpezite și pline de noroi, prin ploii și furtună, cu sfințele odăjdii subțioară, sprijinit în bătă, plin de apă și zăpadă, din zori de zi și până 'n noapte, aleargă preotul nostru din comună în comună, pentru a-și vedea credincioșii și a-i întări în credința străbună.

Patru zile în săptămână stă în școlaele primare sau în case particulare, unde adună în jurul său tinerimea, ca să-i predea învățământul religiei...

Acești preoți au fost tratați până acum cu multă vitregime din partea celor ce s'au perindat la cârma statului.

Ne uităm la preoții maghiari din părțile acestea, și-i vedem că se deplasează în familiile lor totdeauna în trăsură, nici când pe jos, ear taciul lor fiind asigurat, ei nu poartă nici unul grija zilei de mâne, ci se dedică însufleții cu toții păstoririi credincioșilor. Preoții minoritari din săcuime și-au primit restanțele; ai noștri nici azi nu și-au primit restanțele pe cele patru luni din 1932, și totuși ei nu se plâng pentru serviciile ce li se impun. După numeroasele promisiuni ce ni se fac, cerem un salariu omenesc, în deosebire în această regiune, unde preotul ortodox are a se deplasa patru zile în săptămână pentru a preda religia în școlaele primare ale statului; *trei* seri pe săptămână (între ora 7 și 10) în aceleași locuri au să țină cursuri de limba română, conferințe la societăți religioase; în zilele de Sâmbătă au să-și pregătească, în limba maghiară, predicile pentru Dumineci și sârbători, și să le rostescă la sfârșitul slujbelor divine. —

Glasurele, care cer apărarea și înțărirea legii și a limbii naționale în părțile primejdute ale țării, merită negreșit întreaga binevoitoare grijă a cercurilor conducătoare de toate categoriile.

Organizați Reuniuni de femei

Biserica și lumea*

— Cap. 2 —

I

Hristos a fost manifestarea Dumnezelui-Om; Dumnezeu adevărat și om adevărat, două naturi unite într-o singură persoană. Din acest motiv creștinismul se afirmă ca religia Dumnezelui-Omenitate, ca o religie nemonistă. În biserică cele două naturi se unesc la fel: adevărat Dumnezeu cu umanitatea. Biserica este un organism, un proces theandric; în ea nu lucrăm numai grația divină, ci deopotrivă, libertatea și activitatea omenească. Concepția monofizită despre biserică neagă acțiunea de conlucrare reciprocă dintre Dumnezeu și umanitate. Această concepție, peste tot, împiedică înțelegerea comuniunii oamenilor cu Dumnezeu, în iubire, care formează conținutul pozitiv al vieții creștine. Ea duce la anularea „principiului omenesc” de către „principiul ingeresc”, ajungându-se în felul acesta, la dominațiunea exclusivă a „ierarhiei ingeresti”, la primatul sacerdoțiului în viața bisericii. Clericalismul, hierocrația, este un monofizism, o degradare a valorii omeneșului. Din această cauză, se crede că în biserică trebuie să stăpânească exclusiv ierarhia sacerdoțiului, adevărat rânduiala în-

* Vezi numărul 32.

Sărbătorirea unui preot

Societatea „Tineretul intelectual” din comuna Mag (Sibiu) a sărbătorit în 20 Iulie 1935, (Sărbătoarea Sf. Ilie) 35 ani de păstorie a cucernicului preot Alex. Vlad.

Sfinția Sa, ajuns la vârstă de 77 ani (fiind cel mai bătrân preot din tractul Săliștei), cu o frumoasă activitate duhovnicească și cu minunate înfăptuiri, pe toate terenurile, se bucură de simpatia tuturor credincioșilor, în special a tineretului intelectual, care, drept recunoștință pentru înfăptuirile de care se leagă numele cucernicului părinte, a luat frumoasa hotărâre să-l sărbătorească, dimpreună cu întreg satul.

Dimineața s'a oficiat serviciul divin de un sobor compus din cucernicii preoți: Alex. Vlad, Aron Flucuş din Săcel, Gheorghe Tarcea din Hunedoara, în frunte cu P. C. Sa protopop Dumitru Borcia din Săliște.

Printr-o înălțătoare predică părintele protopop Borcia, expune munca desfășurată de părintele Alex. Vlad timp de 35 ani, atât ca preot, din fața altarului, cât și ca învățător, slujind școlaei mai bine de 45 ani. Drept recunoștință pentru această activitate, părintele protopop, — ca delegatul înalt P. Sfințitului Mitropolit Nicolae al Ardealului, — îi acordă dreptul de-a purta „brâu roșu”.

După masă, în pădurea din apropiere a avut loc o serbare țărănească, unde junii de comună în costume naționale, au executat frumoasele noastre jocuri, stărînd admirația asistenței.

La ora 7 seara, în sala școlaei primare din comună, tineretul intelectual a organizat un festival în cinstea sărbătoritului. A vorbit, din partea intelectualilor, profesorul și artistul Gh. Tarcea, arătând calitățile sufletești ale venerabilului părinte, precum și străduința depusă, pentru ca tinerii din comună să-și poată continua studiile la școli superioare. Ofere apoi, din partea intelectualilor, drept omagiu o coroană de argint cu panglici treicolore și cu fotografia sărbătoritului.

Activitatea sa, pe teren școlar, este înfățișată minunat de învățătorul Ilie Tarcea. Notarul comunei, arată înfăptuirile pe teren edilitar și administrativ.

A mai vorbit Nicolae Candin, din partea slujbaşilor ceferiști măjeni, care-i ofere o călmară și un toc rezervor.

A răspuns apoi tuturor, cu modestia ce-l caracterizează, părintele Alex. Vlad, spunând între altele, că în toată activitatea desfășurată, a fost ajutat de credincioșii din sat.

gerească, nu și cea omenească. În felul acesta, creiațiunea omenească este imposibilă, fiind asvârțită peste zidurile bisericii. Creiațiunea și activitatea omenească au existat — de fapt — în viața bisericii și nu s'a găsit nici o posibilitate de a-le stăvili drumul, însă au fost tănuite în dosul formelor preponderante ale sacerdoțiului. Papalitatea reprezintă o intensă activitate omenească, dar niciodată n'a acceptat să se afirme ca un principiu omenesc.

Concepția monfizită — unilaterală — despre biserică, este combătută prin faptul, că Dumnezeu s'a revelat în creștinism prin Fiul Său, Dumnezeu-Om, cece înseamnă că însăși revelația presupune „activitatea și libertatea” omenească, manifestate în natura lui Hristos. Biserica creștină are un izvor nu numai divin, ci deasemenea și theandric; ea nu poate exista fără elementul omenesc, fără natura omenească; acest „element omenesc” nu constituie numai „obiectul” supus lucrării grației divine, ci și „subiectul” activ, liber, creier, care răspunde chemării divine.

În biserică există o mișcare permanentă dela Dumnezeu spre lume și dela lume spre Dumnezeu, mișcare ce determină dinamica vieții bisericii și istoricitatea ei. Biserica trebuie să aibă o temelie divină stabilă, la care se adaugă sacerdoțiul. Nu se poate întemeia numai pe na-

Eleții școlaei primare, au declamat poezii, și-au cântat sub conducerea învățătorului Conț, un imn închinat sărbătoritului.

La sfârșit s'a reprezentat, de către tineretul intelectual, o piesă teatrală.

Cor.

Indrumări

pentru înscrierea elevilor la Școala normală ortodoxă română „Andrei Șaguna” din Sibiu

Înscrierile în toate clasele se fac dela 1—15 Septembrie. Între 9 și 13 Septembrie se țin examenele integrale după ordinea afișată la școală.

Sânt libere: clasa I 10 burse, 20 solve, clasa II 2 solve, clasa III 2 solve, cl. IV 10 solve, cl. V 5 burse și 20 solve, cl. VI 12 solve, cl. VII 10 solve, cl. VIII 6 solve.

Se primesc elevi dela liceu în clasele II—IV cu media generală 6:50, trecând un examen de admitere la toate materiile principale, la muzică vocală și instrumentală. S'a cerut aprobarea pentru primirea elevilor absolvenți de patru clase liceale în clasa V-a după aceleași norme.

Examenul de admitere se ține în ziua de 12 Septembrie ora 8 dimineața. Pentru a putea lua parte la acest examen se cer următoarele acte: Certificat de naștere și botez, Certificat de patru clase primare, Certificat de vaccină și de paupertate pentru cei care vor să obțină burse. Elevii vor fi supuși mai întâi unei vizite medicale. Cei admiși vor trece examenul înscris la limba română și aritmetică, iar oralul la limba română, aritmetică, geografie, istorie și religie din materia clasei a IV-a primară.

Bursele se dau în ordinea clasificății.

Toți elevii școlaei normale sânt interni. Elevii solvenți plătesc anual 6000 lei taxă de întreținere în internat și 1500 lei taxă de înscriere. Bursierii plătesc anual Lei 3500 taxă de internat și înscriere. Elevii noi înscriși plătesc odată pentru totdeauna o taxă de 500 lei pentru instalare.

La înscriere elevii solvenți sânt obligați să plătească 3000 lei, în care sumă intră și taxa de înscriere, iar bursierii 2500 lei. Toți elevii sânt obligați să depună la direcțiune 100 lei pentru număr și stricăciuni. Restul taxei se poate achita lunar, așa fel ca la Paști toată taxa să fie plătită.

Elevii primesc în internat hrană substanțială și de bună calitate.

Procurarea cărților, rechizitelor școlare și a materialului pentru lucrul manual privește pe elevi.

Fiecare elev va avea la intrarea în internat următorul inventar: 4 cămăși, 4 pantaloni, 4 ciarciaruri, o pernă, 2 fețe de pernă, o pătură groasă, o saltea, o covertură de pat, 4 prosoape, o manta de iarnă

tura omenească, care este instabilă. Dar, pentru că în biserică trebuie să existe un proces dinamic și creier, ea se sprijinește și pe un fundament omenesc, și presupune o activitate omenească în ea. Experiența cunoașterii, experiența morală, întreaga plenitudine a experienței vieții, nu e posibilă decât, dacă se împart destinele umanității și lumii. Biserica nu este un „principiu extrinsec” față de umanitate și lume, ea este o experiență; dacă ea este „viața Dumnezelui-Om” e experiență, participarea la destinele lumii suferind tragedia vieții. Aceasta este un adevăr elementar și indiscutabil. Acest adevăr e recunoscut de toți oamenii bisericii, de teologii tuturor confesiunilor creștine, însă deducțiunile sistematice și radicale ce derivă din el, celor mai mulți le scapă și li se par problematice.

Mișcarea care pornește dela Om la Dumnezeu adevărat înflorirea libertății și creiațiunii omenești îmbracă forme ce nu sânt admise în mod vizibil în sânul bisericii. Un număr mare de procese creiatoare aparțin numai bisericii nevăzute, nu sufletului bisericii. Viața Dumnezelui-umanitate, este foarte complexă, și multe din aspectele acestui proces theandric n'au fost asimilate de biserică, n'au fost considerate că aparțin acesteia. Conștiința bisericii rămâne „diferențială” prin excelență, și nu „inte-

culoarea uniforme, uniformă și chipiul reglementar, o uniformă de purtare în internat, 2 perechi de ghete, 4 perechi ciopari, 6 batiste, 2 servete, perie de haine, de ghete, pieptene, perie de dinți, un păhar, o linguriță etc.

Uniforma și chipiul sânt strict obligatorii.

Nici un elev nu poate fi înscris, până nu probează că le are. Elevii n'au voie să introducă în internat haine civile și pălărie.

Elevii cari nu se vor înscrie până la 15 Septembrie 1935, se consideră ca repășiți din școală.

Direcțiunea

Pentru înălțarea unui locaș bisericesc

Dela oficiul parohial ortodox român din comuna Cioara, județul Alba, primim spre publicare un apel, adresat către frații creștini, cu rugarea pentru sprijin și ajutor în scop de a termina sfântul schit «Afteia», ridicat cu jertfe și osteneală, și pus sub acoperiș pe locul unde a fost mănăstirea martirului ortodoxiei, călugărul Sofronie.

Având autorizarea forurilor superioare pentru strângerea de asemenea donațiuni, care se trimit oficiului parohial amintit, — apelul conține următoarele:

„Cu ajutorul Atotputernicului Dumnezeu am ajuns la coperișul sfintei mănăstiri «Afteia» din comuna Cioara, județul Alba, dar terminarea ei reclamă încă multă stăruință și jertfă. Apelăm deci la sprijinul fraților al tuturor.

O lumină nouă se aprinde în provincia noastră, ca lumina calea păcii, a înfrățirii popoarelor, a iubirii lui Hristos față de toți liii acestei țări.

Dumnezeu va scrie în cartea vieții eterne și va răsplăti tuturor sprijinul și ajutorul dat, și în cartea de aur a sfintei mănăstiri toți donatorii vor străluci ca model de virtute și credință, pentru generațiile ce vor urma.

Martirii neamului, suferințele trecutului, gloria străbunilor și demnitatea țării noastre pretinde ca să lucrăm cu toții pentru sufletul unic național, închegând într-o dragoste creștinească pe toți fiii săi, fără deosebire: sufletul luminat va asigura viața eternă a acestei țări.”

Cioara, 20 Iulie 1935.

Devotat în Domnul:

Preot Constantin Oancea,
președinte al comitetului de construcție.

Cum se reduce numărul analfabeților? În parlamentul Turciei s'a depus un proiect de lege, prin care cetățeanul turc nu se va putea căsători dacă nu știe să citească și să scrie... Pe calea aceasta se speră că, în scurtă vreme, nu va mai fi în țara lui Kemal nici un analfabet.

grală”. Singur elementul „sfânt” al creștinismului, a fost recunoscut în mod oficial; cât despre elementul său „profetic” se pare, că a fost pus la oparte, în afară de biserică văzută. Cea mai mare parte din viața noastră este înlăturată, desconsiderată, și din această cauză sântem condamnați la o existență dualistă și divizată, trecând dela un „ritm” la altul, dela biserică la lume și dela lume la biserică. Întreaga viața noastră creiatoare se desfășură în lume, ci nu în biserică. Nu în această lume ajungem la cunoaștere, creiam lucrări de artă, contemplăm frumusețea cosmosului, facem descoperiri și afecțăm valori morale? Nu în ea înboboceste și înfloreste iubirea romantică, se cucerește adevărata libertate, se realizează dreptatea și fraternitatea autentică?

Totuși, sântem determinați, să admitem că cece constituie „ființa autentică”, plenitudinea ei, face parte din biserică și că, numai „ne-ființa” rămâne în afară de ea. Întreaga creiațiune autentică a omului intră în biserică, înțelegându-se în sens integral și cosmic. Problema consistă în a ști dacă omul este chemat numai la mântuire, sau în mod egal, pentru misiunea creiatoare. Pentru mântuirea sufletului, procesul creier al vieții nu e indispensabil; libertatea creiatoare a omului este necesară, nu numai mântuirii, ci Impărăției lui Dumne-

INFORMAȚIUNI

† Prof. George Vâlsan. Din capitală se anunță dispariția prematură a profesorului universitar și membru al Academiei Române, George Vâlsan, care a ilustrat câțiva ani și catedra de geografie a universității dela Cluj. Știința românească pierde un valoros reprezentant, care, în primul ani de organizare nouă în țara întregită, a contribuit în mare măsură la înălțarea prestigiului ei. Ardealul păstrează vrednicului defunct profundă recunoștință.

Dela frații de peste Ocean. Ziarul America anunță: În zilele 4, 5 și 6 Iulie s'a făcut în orașul Detroit, înscăunarea primului episcop român în America, în mijlocul unor serbări potrivite cu însemnătatea acestui act. Intemeierea episcopiei și înscăunarea episcopului e dovada că, deși numărul românilor din America a scăzut prin repatrierea lor în masă, în anii de după război, biserica română ortodoxă și viața religioasă a românilor de aici a făcut un pas înainte și sperăm că sub păstoria înaltului prelat să vedem o închegare a vieții religioase, după cum o au și alte popoare, venite aici înainte sau de odată cu noi; după serbările dela Detroit vor urma altele, de mai mici proporții, în celelalte centre românești; când partea ceremonială va ajunge la capăt, se va începe munca de adevărată organizare a bisericilor, care până astăzi a lăsat ceva de dorit. Ne bucurăm de buna primire ce s'a făcut episcopului și îi dorim succes în munca grea ce îl așteaptă în viitor.

Expoziția documentară a Ligii anti-revizioniste române deschisă în pavilioanele „Thalia” din Sibiu, s'a bucurat de viul interes al marelui public românesc și minoritar, impresionând și pe numeroși distinși vizitatori străini. Câteva cifre grăitoare despre Ungaria de ieri, (cifre scoase chiar din izvor maghiar), și despre România de astăzi, duc la concluzia învederată, stabilită de dl *Emanoil Tr. Simtion*, că: Ungaria de ieri, stat poliglot, era condus de o minoritate maghiară; ear România actuală este stat unitar național, condus de o majoritate absolută românească. Nația română se prezintă (în 1930) cu majoritatea absolută de 73.1 la sută, față de 26.9 la sută minoritari. Statistica Ungariei (1910) prezintă pe maghiari ca minoritate de 43.6 la sută, față de majoritatea absolută de 56.4 la sută a nemaghiarilor, din fostul stat ungar.

Primum următoarele:

Între donatorii bisericii noastre dreptmăritoare adunarea eparhială din Sibiu a remarcat anul acesta și pe dl *Constantin Bursan*, care a donat, în cursul anului 1934, suma de 110.000 Lei pentru bisericile din plasa Hunedoara.

Imi țin de datorie să completez, întru câtva, această făptuire pilduitoare.

Dl Constantin Bursan, ales în mai multe rânduri deputat al Hunedoarei, s'a distins prin stăruința neobosită de a cer-

ta situația locuitorilor din plasa Hunedoara, în special a „Pădurenilor”, transportându-se din sat în sat, pe drumuri grele, până la cele mai depărtate comune situate la poate de munte.

Convingându-se de starea jalnică locuitorilor, — dsa a intervenit pentru a mai ușura viața acestor năpăstuiți de soarte și de oameni.

Nu există biserică, școală, și casă culturală, în plasa, care să nu fi fost ajutorată de dl C. Bursan cu sume considerabile. Inima sa largă nu s'a mărginit, a se manifesta numai în această plasă, ci s'a dovedit a fi aceeași și în plasele învecinate, unde de asemenea a făcut numeroase donații. Mai recent, cunoscând lipsa în care se sbate spitalul județului nostru, a procurat, împreună cu doamna soția dsale, 20 paturi, ajutându-le cu toate celea necesare. Fapte de sine grăitoare.

Pr. G. H.

În loc de „Patimile lui Isus”. În Oberammergau, în Bavaria, la sud de München, unde se reprezintau, de câteva sute de ani, în teatru popular, patimile lui Isus, se aduna un public extrem de numeros, venit din multe părți ale lumii. Acum, după știri bavareze, jocurile acestea pasionale se vor sista și vor fi înlocuite cu o piesă intitulată *Recolta de vară*, cu subiectul unei fete germane seduse de — un iudov. Se va vedea, câtă lume se va grăbi să vadă noua piesă antisemită.

Mai bine târziu, decât niciodată.

Într-o comună din valea Buzăului, în Nehoi, se va face, în 26 August 1935, cu rară solemnitate, cununia religioasă a 101 (unusutăunul) concubini din acea vale. Nași vor fi dna și dl prefect al județului.

Cariera cea mai sănătoasă. O mare societate engleză de asigurare își publică statistica despre raportul dintre lungimea vieții și profesiunile asiguraților săi. Reese din aceste date faptul surprinzător, că viața cea mai scurtă o duc capetele încoronate și principii, — vârsta lor medie atinge cifra de abea 58.8 ani. Negustorii, voiajorii și agricultorii se prezintă cu media de 62.4 ani. Mai binișor stau artiștii și scriitorii, cu 66.9 ani, ear militarii cu 67.7. Cea mai lungă viață pare a fi dată diplomaților și preoților, cu cifra medie de 69.1 ani.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, 11 August 1935, va predica părintele Gh. Secaș; ear Joi, în 15 August (Ad. Născ. de Dumnezeu), va predica părintele A. Nanu.

Au apărut următoarele compoziții muzicale de Timotei Popovici:

1. Cântările liturgiei pentru voci mixte

ediție nouă primenită și îmbogățită. Un exemplar legat frumos Lei 200—

2. Cântările liturgiei pentru 3 voci egale

ediția V-a. Un exemplar legat frumos Lei 100—
De vânzare la **Librăria Arhiepiscopale Sibiu**

zeu; acest proces este necesar transfigurării lumii. E greu a întrezări limitele bisericii, pentrucă în realitate doctrina sa nu este pusă în lumină, în creștinism.

Destăinuirea naturii ei presupune un progres al antropologiei religioase, o revelație a doctrinei religioase relativ la om. Problema încă se complică prin faptul că, în creația și activitatea omenească, „ființa” și „neființa” se găsesc confundate, și datorită noastră consistă în a discerne și a separa, în procesul theandric, cece provine dela „ființă” și cece rezultă din „neființă”. Această confuziune este cauza dificultății ce o încearcă conștiința bisericii de a recunoaște procesul creator uman, — și ea s'a născut din libertatea omului.

Descoperirea vieții Dumnezeului-umanitate în biserică, relevă doctrina creștină a noului Adam, a noii generații spirituale ce vine dela Hristos. Formele dominante ale conștiinței bisericii nu recunoșteau decât pe Adam cel vechiu, decât generația naturală a umanității; se pare că aceste forme nu erau conștiente că în Hristos și prin Hristos, omul este o nouă creație în care se descopere o nouă liber-

tate și o nouă forță. După Hristos, păcatul original nu are mai mult stăpânire asupra omului, deoarece omul, la fel cu cosmosul, nu mai aparțin exclusiv ordinei naturale, ruptura între natural și supra-natural fiind trecută. De acum înainte o viață și o creație spirituală se deschide în om și cosmos, și această viață și această creație aparțin vieții theandrice a bisericii.

Toate procesele vieții se desfășură în biserică; în ea se deschide „frumusețea” vieții cosmice. În ea au creat Shakespeare, Goethe, Pușchin, omul a avut conștiința libertății sale originale, Boehme a atins „sumum” gnozei și Nitzsche a trăit tragedia unui Dionysos crucificat; aci se deschide creația omenească, când ea purcede dela „ființă” și este destinată acesteia. În Hristos omul primii totodată o putere divină și omenească; el devine în întregime om, ființă spirituală, noul și veșnicul Adam. Omul nu se descopere decât în Dumnezeu-umanitate, adecă în biserică, chiar dacă nu poate avea conștiința despre aceasta. Goethe putea să nu înțeleagă că tot cece constituie „ființa autentică” a creației lui se desfășura în sânul bisericii.

Nr. 7464 Școl.

Concurs

Pentru primire elevilor în Internatul arhiepiscopesc din Sibiu pe anul 1935/6

Pentru primirea elevilor în Internatul arhid. din Sibiu pe anul școlar 1935/6 se publică concurs.

Vor fi primiți în mod gratuit orfanii de preoți, orfanii și silitori, iar ca solvenți copii de preoți și ai altor părinți, mireni.

Orfanii de preoți, cu spor slab în studii, vor fi supuși la plățirea unei taxe după situația materială a lor.

Taxa de întreținere va fi pentru fiii de preoți solvenți 8000 Lei și 1000 Lei pentru baie, medicamente; iară pentru copiii mirenilor 9000 Lei și 1000 Lei. Taxa se va plăți în 4 rate: la înscriere, la 1 Noemvrie, 1 Februarie și 1 Aprilie. Taxa de 1000 Lei se va achita la înscriere. În caz de repășire, nu se va restitui această taxă.

Taxele plățite pentru cvartalul început — nu se restituie în caz de repășire.

Cererile de primire scrise de părinți ori tutori vor avea să fie înaintate Consiliului Arhiepiscopesc din Sibiu până la 21 August a. c.

Orfanii de preoți vor anexa: certificat școlar, certificat de sărăcie și familiar.

Elevii primiți vor avea să aducă cu sine: cele necesare pentru pat, lingerie de corp și pat, tacâmuri și veselă pentru masă, hainele și încălțăminte necesară. Rufăria trebuie să fie însemnată cu numele elevului.

Intrucât în decursul anului s'ar vedea, că taxa statorită nu este suficientă, ea se va majora după împrejurări, având elevii a plăți diferența statorită.

Preacucernicii preoți vor pune în vedere orfanilor de preoți, cât și altor elevi, să înainteze la timp cererile de primire, însoțite de toate actele, căci fără de acestea nu vor fi luate în considerare.

Sibiu, 20 Iulie 1935.

Consiliul arhiepiscopesc

Brutărie instalată complet se vinde cu preț convenabil. A se întreba la Agentura Nuț, Sibiu, Strada Regina Maria Nr. 30. [13] 1—2

Nr. 69 1935

[19] 1—1

Publicare de licitație

Pentru darea în întreprindere a zidirii sfintei biserici ortodoxe române din Buitur-Hunedoara se publică licitație cu oferte închise și sigilate pe ziua de 18 August 1935 ora 4 p. m.

Licităția se va ținea la epitropia parohială din Buitur planul, devizul de spese și condițiile generale se pot vedea la epitropia parohială din Buitur.

Concurenții vor înainta deodată cu ofertele închise și vadiul de 5% dela suma oferită, în numerar sau efecte de stat.

Nu vor fi admiși la licitație decât antreprenori diplomați.

Concurenții nu pot pretinde spese pentru participarea la licitație.

Consiliul parohial își rezervă dreptul a da lucrările acelui antreprenor, în care va avea mai mare încredere.

Actele licitației se vor aproba de Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc din Sibiu.

Din ședința Consiliului parohial, ținută la 28 Iulie 1935.

Consiliul parohial ortodox român-Buitur

Nr. 57—1935

(20) 1—1

Publicațiune

Se publică spre cunoștința generală că în ziua de 25 August 1935, ora 2 p. m., se dă în întreprindere prin licitație publică zidirea bisericii din comuna Vecerd, județul Târnava mare.

Planul și devizul aprobate de Prea Ven. Consiliu arhiepiscopesc cu Nr. 6309 se pot vedea zilnic la oficiul parohial, unde se dau informațiuni.

Ofertele trebuiesc să fie închise și sigilate fiind însoțite de garanția provizorie de 5% din suma devizului în numerar sau efecte de stat.

Cheltuelile de deplasare privesc pe antreprenorii respectivi.

Vecerd, 30 Iulie 1935.

Din încredințarea consiliului parohial: Pr. Ioan Langa

Citiți, sprijiniți și respândiți ziarul Telegraful Român

Sanatorul dela Schitul Păltiniș

Sanatorul este deschis dela 1 Iunie până la 30 Septemvrie. Situat la 1400 metri altitudine în cea mai frumoasă regiune climaterică. Inzestrat cu tot confortul, putând rivaliza cu oricare Sanator din străinătate. Prețuri convenabile. Informații și prospecte se cer dela Consiliul Arhiepiscopesc ortodox român din Sibiu

A înțelege creștinismul exclusiv ca „religia mântuirii personale” înseamnă a diminua și restrânge conștiința bisericii, înseamnă a desfigura viața Dumnezeului-Omenitate și procesul-theandric creator al lumii. Mai bine zis, o atare concepție despre creștinism este un pur nominalism ce contrazice însăși ideea despre biserică; în sfârșit, se înlătură realitatea ontologică a bisericii, aceea a umanității, a Dumnezeului-Om, și a cosmosului. Numai creștinismul înțeles ca religia ce iluminează și transfigurează lumea îngăduie a recunoaște că viața creatrice a umanității aparține bisericii. Problema noastră nu consistă, a întreba dacă se poate admite și justifica viața creatoare a umanității — din punct de vedere al bisericii — ci mai mult în aceea, dacă această viață creatoare este însăși viața bisericii, deși acum nu o putem cunoaște.

Epoca noastră a dat naștere unui dualism fără precedent, între biserică și lume, între sfânt și profan, între religie și viață; vechiul amestec istoric în care erau unite creștinismul și viața socială, a fost împărțit. Situația aceasta nu se mai poate

menține pentru conștiința creștină; viața este ateizată, nedreaptă și nesfântită; iar religia e asvârlită într-o latură a sufletului. Dar, acest proces dureros deschide noi posibilități spirituale; mulțumită lui creștinismul se lapădă; de obiceiurile păgâne, de vechea generație naturală, contribuie la spiritualizarea creștinismului, la zămisirea unei spiritualități noi în lume. În biserică văzută activează natura veche păcătoasă a omului, adesea diminuând și deformând creștinismul; până acuma n'au fost deduse toate urmările dogmei cristologice.

Tot cece biserică a îngăduit ca coruptibil și funest în viața sa istorică, provine din faptul, că natura omenească n'a fost nici „iluminată”, nici „increștinată”. În istoria vieții ei, ca și în a omenirii, majoritatea domină minoritatea, adecă partea cea mai puțin spiritualizată a umanității stăpânește asupra celei mai mult spiritualizate. Și această influență detestabilă a activității omului, în viața bisericii a fost un imens obstacol în percepția naturii ei theandrice, sfântirii interioare a procesului creator care se împlinește în ea.

Trad. de Pr. C. Zoican